

[Dorte Bennedsen]

Min pointe er: asylsagsbehandling ja. Og hvad enten det bliver nu, eller de senere skal hjem, har de – og det vil hr. Helge Adam Møller formentlig også indrømme over for mig – ret til at få deres asylsager behandlet, for de skal alligevel behandles på et eller andet tidspunkt.

Nogle af disse sagsbehandlinger vil formentlig føre til asyl. Mange vil formentlig ikke. Og det var dette punkt, jeg fremhævede. Det er noget vrøvl at sige, at asylsagsbehandling i sig selv fører til, at de frit kan vælge at blive indvandrere.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er lidt sørgeligt at høre et skænderi om noget, som egentlig burde være ren jura; uanset hvilket parti man kommer fra, burde det faktisk være spørgsmål, der var enighed om.

Når Fremskridtspartiet ikke stod bag loven om midlertidig opholdstilladelse, var det, fordi vi forudså både denne diskussion og de mange andre diskussioner, vi har haft på baggrund af dette emne. Man burde, som jeg sagde i min ordførertale, have lagt meget større vægt på for halvandet år siden at give langt mere økonomisk og humanitær hjælp i nærområderne.

Det ville Folketinget ikke, og derfor står vi i den situation, som vi gør i dag, som vi stod i for en uge siden, og som vi garanteret vil stå i også igennem flere diskussioner i Folketinget.

Men det er dog en kendsgerning, vil jeg gerne sige til fru Dorte Bennedsen, at når man først påbegynder asylsagsbehandlingen for bosnierne, skal de igennem hele systemet. Man påbegynder sagsbehandlingen, og det er da en belastning for vores system, det er i det mindste en kendsgerning.

Jeg ved ikke hvorfor, men jeg vil meget gerne have et svar på, hvorfor man har det hastværk. Hvorfor ønsker man at få denne lovgivning igennem på nuværende tidspunkt? Hvorfor venter man ikke og ser tiden an? Det er jo ikke før til december måned, at de første opholdstilladelser begynder at udløbe. Hvorfor har man egentlig taget denne debat allerede på nuværende tidspunkt? Hvorfor traf regeringen så en beslutning? Hvorfor skulle det i den grad komme bag på det øvrige Folketing?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hvis mennesker, der søger asyl – her jugoslavere – ikke får asyl, kan de selvfølgelig ikke blive indvandrere. Men hvis de får asyl – og et af scenarierne i indenrigsministerens egen redegørelse siger, at 90 pct. af dem vil få asyl, idet man dog ikke ved, hvor mange – og det altså er eksempelvis 90 pct. af de 22.000, der er ifølge redegørelsen, drejer det sig altså om 20.000, der så vil få asyl, og disse 20.000, der får asyl, har et retskrav på, at de kan blive her resten af deres liv, hvis de selv vælger det, og det vil sige, at de bliver indvandrere.

Derfor mener jeg, det var krystalklart, hvad jeg sagde.

Fru Elisabeth Arnold siger, at jeg nu har en anden holdning, end den, vi havde for halvandet år siden. Nu var jeg ikke selv ordfører den dag. Det skulle jeg have været, men jeg har slået op i Folketingstidende og konstateret, at det var hr. John Vinther, men han indledte sin ordførertale med at sige, at han optrådte som ordfører, da hans partis ordfører i sagen, hr. Helge Adam Møller, var forhindret i at være til stede.

Men det var mig, der havde skrevet ordførertalen, og jeg vil gerne fremhæve slutningen af den. Der står (Folketingstidende 1992-93, sp. 518):

»Jeg vil godt til slut fremhæve to elementer fra lovforslaget, som vi finder særdeles positive. Det første . . . « Det hopper jeg over, for det er ikke relevant . . . »Det andet er, at denne ordning forudsætter, at opholdet i Danmark alene skal være midlertidigt.«

Det fastholder jeg.

Derudover bliver jeg nødt til at citere fru Elisabeth Arnold, som den 21. oktober 1992, sammesteds, sp. 534, siger:

»Det er vigtigt, at disse personer ikke skal have store, dyre programmer og integreres osv., de skal simpelt hen have en midlertidig beskyttelse, fordi deres verden er brudt sammen, og når der er kommet tålelige forhold i deres hjemegn, skal vi gennem FN nok hjælpe med at fortælle, at nu kan de godt blive sendt tilbage igen.«

Tak for de ord! må jeg sige til fru Elisabeth Arnold. Lad os dog følge dem og sige til jugoslavere: Nu giver vi jer tålelige forhold. Vi giver jer lidt bedre forhold, men I skal tilbage igen, når der er fred.